

Sibirisk järnsparv *Prunella montanella* första fyndet på Gotland

Sören Strandberg

Foto: Magnus Martinsson/N

Bakgrunden till att jag nu hamnade på Gotland var att jag valde att jobba på Visby lasarett under fyra månader vintern och våren 2007, för att se något annat än Huddinge sjukhus där jag annars jobbar. Jag har tidigare varit på Gotland en del, gjort lumpen där och skådat fågel och letat orkidéer tidigare. Baktanken med att jobba i Visby var förstås också att kunna återknyta bekantskapen med Gotlands natur och fågelliv. Bland det första jag gjorde när jag kom till Gotland den fjärde februari var att köpa boken Fåglarnas Gotland. Jag bestämde mig för att försöka hinna se så många som möjligt av lokalerna under min tid där. Det betyder att jag ägnade det mesta av min lediga tid till att åka runt på ön och leta fåglar (och senare under våren även lite växter). Jag hann med att besöka 66

av de 72 lokalerna som finns med i boken innan jag lämnade ön för den här gången den tredje juni. Söndagen den 18 februari tillbringade jag morgonen vid Hoburgen och Rivet och längs kustvägen norrut vid Husrygg och Kettelvik innan jag bestämde mig för att åka till Skoge (där jag inte varit sedan jag var där och tittade på ringmärkningen för många år sedan). Jag gick över strandängarna ner till Flisviken. Det var ganska vintrigt och inte så mycket fågel. Någon havsörn flög över, en övervintrande enkelbeckasin och det låg lite änder och sångsvan vid stranden. Bland de första fåglarna jag fick syn på var en liten fågel med gul strupe, svartaktig hjässa och ansiktsmask och ett lysande gult ögonbrynstreck. Den satt helt öppet i små buskar och på en stenmur nära stranden och jag hade goda möjligheter

att studera den i handkikare och tub på nära håll och även ta en del enkla digiscope-bilder för dokumentation. Jag kom snart fram till att det borde vara en sibirisk järnsparv, som jag faktiskt sett förut i Sverige nämligen vid Segerstads fyr på Öland den raritetsrika hösten 1987. Helt säker var jag dock inte, jag kom inte riktigt ihåg hur man skiljer den från svartstrupig järnsparv och jag hade ingen bok på mig så jag gick tillbaks till bilen och kollade i fågelguiden innan jag larmade ut den. Sedan gick jag tillbaka för att försöka hålla koll på fågeln men hann inte komma så långt förrän folk började ringa och förhöra sig om hur säker jag var på bestämningen och var fågeln fanns. Jag hittade den direkt igen och inväntade sedan de första gotlänningarna som väl inte tog mer än en timme på sig innan de anlände. Vi hade

goda möjligheter att studera den ytterligare en tid innan det började skymma och det var dags att ta sig till Visby igen. Sedan spreds ju informationen ganska snart, till och med till mina arbetskamrater som hade hört att jag var intresserad av fåglar, undrade om jag hade hört talas om att det hade upptäckts en ovanlig fågel på Gotland, vilket jag ju kunde bekräfta. Dessbättre var den ju kvar några dagar på samma plats och många hann få se den innan den försvann.

Ja, det var min historia om den sibiriska järnsparven.

Sören Strandberg
Årstavägen 23
120 52 Årsta